

ARCHITECTUUR

Een roestbruine woning in Goingarijp

Goingarijp ligt prachtig aan de poelen die met de Snitser Mar zijn verbonden.

Ten westen van de kleine kern zijn in de gevorderde twintigste eeuw uitbreidingen gekomen rond nieuw gegraven waterkommen. Een van de oudste woningen in deze waterwijken is een paar jaar geleden op een fascinerend contrasterende wijze uitgebreid.

De eerste dorpsuitbreiding was niet onmiddellijk een succes. Toch durfde een echtpaar op de uiterste plek van de landtong van It Set een woning te bouwen. De pioniers lieten een voor die tijd kenmerkende woning ontwerpen door Atelier 3 architecten uit Leusden. Geen blok-

Uitbreiding kreeg de vorm van een doos

kendoos met zadel- of tentdak, maar een nieuwe hoofdvorm. De dakhellingen aan de zuid- en westzijden werden voortgezet tot het maaiveld om op de hoek een glazen serre te vormen. Buitengewoon effectief voor een panoramisch uitzicht over het water. Alles werd verpakt in lichtgrijze breuksteen met glimmertjes, toen mode.

Op den duur werd de woning als te klein ervaren: er was te weinig werkruimte. De bouwka-vel aan de noordzijde kon nog worden benut. Borren Staalenhoef Architecten in Leeuwarden werd gevraagd om een plan te maken voor de uitbreiding. Dat heeft Goingarijp geweten, want deze contrasteert sterk met de

omringende standaard bebouwing. Het heeft nogal wat reacties uitgelokt.

De uitbreiding kreeg in contrast met het bestaande een doosvormige hoofdvorm. Deze is met verticale en horizontale beplating van cortenstaal afgewerkt. Staal dat prachtig corrodeert en een huid van roodbruin roest vormt. Stoer, maar allerm minst lomp omdat de geleding en het ritme van de beplating de forse hoofdvorm relativeert en zelfs verfijnt. Aan de straatzijde is de doos opengewerkt. Aan de ene zijde is voor de inpandige garage met de stalen daklijst een poort gevormd. De inham kreeg in de zijgevel haaks staande panelen als grote stalen lamellen en meer naar achteren roosterpanelen. Naast de poort zien we de brede glazen pui van de grote werkkamer, de matglazen wand voor de toiletgroep en de ingang met een glazen deur.

Achter de werkkamer is een ruime slaapkamer met badkamer gekomen en daar is een binnenplein gemaakt, een open balkon op de begane grond dat de bewoners met brede stalen lamellen kunnen afsluiten als ze zich in de jacuzzi dompelen. Ook hier: stoer en toch transparant.

De twee generaties contrasteren sterk, maar dit ervaar je niet vanaf de openbare weg. De informele erfinrichting zorgt voor een scheiding waardoor elk deel zijn geaardheid heeft kunnen behouden. De stalen uitbreiding staat volop in het zicht. Door vorm, ritmische geleding en kleur heeft deze een prachtige, voornamelijk uitstraling.

PETER KARSTKAREL